

[Aksel Larsen.]

Grundloven. Vi foreslaar, at samtlige Sætses for Alders- og Invalidere forhøjes med 20 pCt. Vi stiller imidlertid samtidig Forslag om, at Kvinder ligestilles med Mænd, hvad Alders- og Invalidere angaar. Det har aldrig været muligt for mig at begribe, med hvilken Motivering Kvinder paa dette Omraade skulde stilles ringere end Mænd. Jeg er oven i Købet af den Opfattelse, at det er i Strid med Grundloven, som dog skulde gøre alle Statsborgere ligestillede i Forholdet til Staten.

Det er ikke kæmpemæssige Summer, det drejer sig om. I Hovedstaden kan en Mand, hvis han da er heldig og har ventet tilstrækkelig længe med at faa Aldersrente, opnaa 840 Kr. om Aaret, medens Kvinderne kun kan faa 786 Kr. For Landdistrikterne er de tilsvarende Tal 540 og 504. Forskellen er ikke stor, men alligevel synes vi, man maa se at faa den ophævet, og vi har derfor taget dette Punkt ind i vort Lovforslag, der i øvrigt kun bestaar af 1 Paragraf, og som det er Hensigten skulde træde i Kraft straks, naar det er vedtaget.

Jeg haaber, at dette enkle og meget paakrævede og let overskuelige Forslag maa blive sat til Behandling i denne Samling. Jeg haaber endvidere, at det maa blive sat til hurtig Behandling. Jeg haaber, at det maa blive gennemført. Skulde den Omstændighed, at Samlingen jo skal slutte med et Folketingsvalg, bevirke, at man vil se med større Velvilje paa Tanken om at give de gamle og Invaliderne noget mere, skal det ikke genere mig.

Jeg skal endvidere tillade mig at forelægge *Forslag til Lov om Ændring i Lov af 14. April 1937 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m.* Forslaget tilsigter at muliggøre en Forhøjelse af Arbejdsløshedsunderstøttelsen. Det er motiveret ved de Betragtninger, der er fremsat ved anden Lejlighed, og ved de Betragtninger, jeg har fremsat til Begrundelse for Forslaget om Forhøjelse af Alders- og Invalidere, det vil sige ved den tiltagende Dyrtid. Nu er Forholdet det, at de arbejdsløse for en meget stor Part af deres Arbejdsløshedsperiode — for Flerparten af de arbejdsløse for største Part af Arbejdsløshedsperiodens Vedkommende — modtager Hjælp gennem Kasserne, og at en meget stor Part, ca. Halvparten af denne Hjælp, tilvejebringes af deres egne Bidrag gennem Kontingentbyrder. Dette sætter imidlertid visse Grænser for, hvor

høje Dagpengene kan blive. Grænserne sættes af Kassens Ydeevne. Kassen faar sine Indtægter dels gennem Medlemmernes Kontingenter og dels gennem Tilskud fra Stat og Kommune. Hvis Kontingenterne forhøjes, og hvis Arbejdsdirektøren i øvrigt er enig i Kontingenterforhøjelsen og giver Tilladelse til en Understøttelsesforhøjelse, vokser ogsaa Statstilskuddet, og dermed vokser Muligheden for at give højere Dagpenge.

Man kan imidlertid roligt sige, at der findes ikke en Arbejdsløshedskasse i Danmark, hvor det vilde være forsvarligt at forhøje Kontingenterne. Man har drøftet Sagen indgaaende paa de fleste af de Delegeretmøder i Arbejdsløshedskasserne, som har været holdt i Sommer. Paa dem alle var man enig om, at de arbejdsløse maatte hjælpes, og var ligeledes enig om, at det var ugørligt at komme dem til Hjælp derved, at man forhøjede Kontingenterne. Som Eksempel skal jeg anføre Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasses Delegeretmøde. Der mødte Hovedbestyrelsen med Forslag om en Kontingenterforhøjelse paa 50 Øre ugentlig, hvorved Kontingenterne for Arbejdsmændene, der omtrent er de daarligst stillede af de fagorganiserede Arbejdere i Danmark, hvad Gennemsnitslønnen angaar, vilde komme op paa i hvert Fald 3 Kr. 50 Øre om Ugen. Forslaget blev tilbagevist af Delegeretmødet, ikke paa Grund af manglende Offervilje, men fordi man erklærede: Det er aldeles udelukket, at de fattige Arbejdsmænd er i Stand til at betale højere Kontingent. Det endte med, at man vedtog et Forslag om en midlertidig Kontingenterforhøjelse paa 20 Øre om Ugen, men at man kombinerede denne Beslutning med en Beslutning om øjeblikkelig Forhøjelse af Dagpengene og en Beslutning om Henvendelse til Regering og Rigsdag for at opnaa et saadant forøget Statstilskud, at det kunde bære Udgifterne til Forhøjelsen, og man, saa snart dette forøgede Statstilskud var traadt i Kraft, atter kunde bringe Kontingenterne ned til det, det var tidligere.

Vi tillader os i Anledning af hele denne Situation at forelægge Forslag til Lov om Ændring i Arbejdsløshedsloven. Forslaget bestaar af 4 Paragraffer. Den første Paragraf siger, at Skalaen for Statstilskud, som den findes i Arbejdsløshedslovens § 13, skal ændres saaledes, at alle Procentsætses forhøjes med 30. I Øjeblikket er Statstilskuddet i Forhold til Medlemsbidraget 15 pCt. for Fag, hvor Medlem-